

Dansk udgave

Retsforskrifter

58. årgang

25. februar 2015

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/291 af 19. februar 2015 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Asparago bianco di Cimadolmo (BGB)) 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/292 af 24. februar 2015 om godkendelse af kuldioxid som et aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 15⁽¹⁾ 3
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/293 af 24. februar 2015 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Liliputas (BGB)) 5
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/294 af 24. februar 2015 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 8

AFGØRELSE

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/295 af 24. februar 2015 om godkendelse af MELCO GXi's effektive generator som en innovativ teknologi til reduktion af CO₂-emissioner fra personbiler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009⁽¹⁾ 11
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/296 af 24. februar 2015 om fastlæggelse af de proceduremæssige ordninger for samarbejde mellem medlemsstaterne om elektronisk identifikation i henhold til artikel 12, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked⁽¹⁾ 14

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

★ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/297 af 15. december 2014 om ændring af afgørelse ECB/2010/23 om fordelingen af de monetære indtægter til de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (ECB/2014/56)	21
★ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/298 af 15. december 2014 om foreløbig fordeling af Den Europæiske Centralbanks indtægter (ECB/2014/57)	24
★ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/299 af 10. februar 2015 om ændring af afgørelse ECB/2014/34 om foranstaltninger vedrørende målrettede langfristede markedsoperationer (ECB/2015/5)	27
★ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/300 af 10. februar 2015 om belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Helleniske Republik (ECB/2015/6)	29

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/291

af 19. februar 2015

om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Asparago bianco di Cimadolmo (BGB))

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Italiens ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede geografiske betegnelse »Asparago bianco di Cimadolmo«, der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 245/2002 ⁽²⁾.
- (2) Eftersom der ikke er tale om en ændring af mindre omfang, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, har Kommissionen i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.
- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den ændring af varespecifikationen, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* vedrørende betegnelsen »Asparago bianco di Cimadolmo« (BGB), godkendes.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 245/2002 af 8. februar 2002 om tilføjelse til bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 39 af 9.2.2002, s. 12).

⁽³⁾ EUT C 371 af 18.10.2014, s. 22.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. februar 2015.

På Kommissionens vegne

For formanden

Phil HOGAN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/292**af 24. februar 2015****om godkendelse af kuldioxid som et aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 15****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 90, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Nederlandene modtog den 22. februar 2012 en ansøgning i henhold til artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF ⁽²⁾ om optagelse af aktivstoffet kuldioxid i direktivets bilag I til anvendelse i produkttype 15, fuglebekæmpelsesmidler, som defineret i direktivets bilag V.
- (2) Nederlandene forelagde den 30. august 2013 Kommissionen vurderingsrapporten og de tilhørende henstillinger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i direktiv 98/8/EF.
- (3) Den 17. juni 2014 fremsatte Udvalget for Biocidholdige Produkter Det Europæiske Kemikalieagenturs udtalelse, hvori der var taget hensyn til den kompetente vurderingsmyndigheds konklusioner.
- (4) Det fremgår af udtalelsen, at de biocidholdige produkter, der anvendes til produkttype 15, og som indeholder kuldioxid, kan forventes at opfylde kravene i artikel 5 i direktiv 98/8/EF, forudsat at visse specifikationer og betingelser vedrørende deres anvendelse er opfyldt.
- (5) Derfor bør kuldioxid godkendes til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 15, forudsat at de pågældende specifikationer og betingelser er opfyldt.
- (6) Da der i vurderingerne ikke blev taget højde for nanomaterialer, bør godkendelserne ikke omfatte disse materialer i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) nr. 528/2012.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Kuldioxid godkendes som aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 15, så længe de i bilaget anførte specifikationer og betingelser overholdes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

⁽¹⁾ EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1).

Almindeligt anvendt navn	IUPAC-navn Identifikationsnr.	Aktivstoffets minimumsrenhedsgrad ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for godkendelsen	Produkttype	Særlige betingelser ⁽²⁾
Carbondioxid	IUPAC-navn: Kuldioxid EF-nr.: 204-696-9 CAS-nr.: 124-38-9	999 ml/l	1. juni 2015	31. maj 2025	15	Ved vurderingen af produktet skal der lægges særlig vægt på den eksponering, den risiko og den effektivitet, der er forbundet med alle anvendelser, der er omfattet af ansøgningen om godkendelse, men som ikke har været behandlet i risikovurderingen af aktivstoffet på EU-plan. For biocidholdige produkter — godkendelser gives på følgende betingelser: 1) Produkterne må kun leveres til og benyttes af uddannede fagfolk. 2) Passende foranstaltninger, herunder om nødvendigt tilrådgighedsstillelse af personlige værnemidler, skal træffes for at beskytte brugerne. 3) Passende foranstaltninger, som f.eks. udelukkelse fra behandlingsområdet, skal træffes for at beskytte omkringstående. 4) Anvendelsesdosis og brugsanvisning skal sikre, at fuglene aflives uden unødigt smerte og lidelse. 5) Anvendelsesbetingelserne skal præcisere, at kuldioxid skal anvendes som en sidste udvej i forbindelse med en strategi for integreret bekæmpelse af skadegørere, hvis mål skal være at begrænse brugen af et sådant produkt.

⁽¹⁾ Renheden som angivet i denne kolonne er det minimum af renheden af det aktivstof, der er anvendt til vurderingen efter artikel 8 i forordning (EU) nr. 528/2012. Aktivstoffet i det produkt, der bringes i om sætning, kan have samme eller en anden renhedsgrad, hvis der er påvist teknisk ækvivalens med det vurderede aktivstof.

⁽²⁾ Med henblik på gennemførelsen af de fælles principper i bilag VI til forordning (EU) nr. 528/2012 findes indholdet og konklusionerne af vurderingsrapporterne på Kommissionens websted: http://ec.europa.eu/environment/chemicals/biocides/index_en.htm.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/293**af 24. februar 2015****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Liliputas (BGB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 2, og artikel 52, stk. 3, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 er Litauens ansøgning om registrering af betegnelsen »Liliputas« blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.
- (2) Polen har ved indsigelsesskrivelsen af 13. september 2013 og den begrundede indsigelse af 8. november 2013 gjort indsigelse mod registreringen i henhold til artikel 51, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012. Indsigelsen blev fundet antagelig.
- (3) Ved breve af 8. januar 2014 opfordrede Kommissionen de berørte parter til at indlede passende drøftelser med henblik på at finde en indbyrdes løsning i overensstemmelse med deres egne interne procedurer.
- (4) Der blev ikke indgået en aftale mellem Litauen og Polen.
- (5) Da der ikke er opnået enighed, bør Kommissionen træffe afgørelse efter proceduren i artikel 52, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (6) I henhold til artikel 10, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012 hævdede indsigeren, at registreringen af »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse ville skade en eksisterende delvis enslydende betegnelse samt varemærker og produkter, som lovligt har været på det polske marked i over fem år inden offentliggørelse af ansøgningen om registrering af betegnelsen »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse i *Den Europæiske Unions Tidende* (15.6.2013). Ifølge indsigeren ville denne registrering udgøre en trussel for det eksisterende produkt med betegnelsen »Liliput«, som er en polsk ost med omtrent samme karakteristika som osten »Liliputas«, og hvis navn fonetisk ligner betegnelsen »Liliputas«.
- (7) Indsigeren hævder, at begrebet »Liliput« i Polen generelt anvendes om små produkter, og at det også bruges om ost. Ost med betegnelsen »Liliput« er blevet lovligt fremstillet og markedsført i Polen siden 1971. Med hensyn til virksomhedsstandarder, tekniske instrukser og normer for anvendelse af råvarer er osten »Liliput« opført blandt oste som gouda, edam og emmental. Den betegnelse, som anvendes om den polske ost, er populær blandt de polske forbrugere, og den har på ingen måde nogen forbindelse til den litauiske ost. Den må derfor betragtes som en artsbetegnelse for en almindelig ost i Polen. Med hensyn til produktet minder den polske ost »Liliput« i egenskaber, udseende og størrelse om den litauiske ost »Liliputas«. Endelig fremfører indsigeren, at »Liliput« og »Liliputas« er lignende produkter med artsbetegnelser. En registrering af betegnelsen »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse ville forhindre de polske producenter i at markedsføre deres ost »Liliput« eller under alle omstændigheder anvende betegnelsen »Liliput« om en ost.
- (8) Indsigeren hævder også, at det produkt og den betegnelse, som søges registreret, ikke er i overensstemmelse med kravene i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012. Som anført i det offentliggjorte enhedsdokument har osten fået sit navn på grund af størrelsen. Betegnelsen »Liliputas« angiver derfor ikke, at produktet kommer fra et bestemt sted, men ligesom den polske ost »Liliput« blot at osten er lille. Desuden kan produktets egenskaber ikke tilskrives det geografiske område, men blot det faktum at osten modnes i små runde former. Der er intet belæg for, at den lokale mikroskopiske skimmelsvamp *Penicillium pallidum* Smith har nogen indvirkning på de organoleptiske egenskaber for »Liliputas«. Desuden blev osten produceret i henhold til statslige normer i USSR (Union af Socialistiske Sovjetrepublikker), hvilket bekræfter, at den kan produceres hvor som helst i USSR, og at der ikke er nogen særlig tilknytning til det afgrænsede geografiske område. I sidste ende bør »Liliputas« anses som en artsbetegnelse.

⁽¹⁾ EFT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT C 170 af 15.6.2013, s. 46.

- (9) Adskillige polske osteproducenter har fået tildelt beskyttelse af varemærker med ordet »Liliput« som bl.a. det registrerede ordmærke og figurmærke »Cheesland Liliput« og »Ser liliput« og det anvendte ordmærke »Serenada Liliput«. Produktionen af den polske ost »Liliput« er omfattende: I 2013 blev der på industrielt plan produceret 2 762 ton, som blev solgt i hele Polen i 2 250 butikker, og hvoraf 4,8 % blev eksporteret til EU. 90 % af produktionen af »Liliput«-oste er omfattet af et varemærke. Efter indsigers opfattelse ville registreringen af betegnelsen »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse udgøre en trussel for eksistensen af sådanne varemærker.
- (10) På trods af ovennævnte påstande indsendt af indsiger er det hensigtsmæssigt at registrere betegnelsen »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse af følgende årsager.
- (11) Selv om anvendelsen af betegnelsen »Liliputas« må have rod i ostens lille størrelse, er det åbenlyst, at denne betegnelse gennem et halvt århundrede i Litauen har mistet sin henvisning til størrelsen, men derimod parallelt har udviklet en tæt tilknytning til produktionsområdet. I Litauen forbindes betegnelsen »Liliputas« i dag unægteligt med de håndlavede halvfaste fermenterede oste af høj kvalitet, som produceres i byen Belvederis. De litauiske forbrugere forbinder ikke denne betegnelse med en polsk ost eller almindelig industrialiseret osteproduktion. Selv om betegnelsen »Liliputas« ikke indeholder et geografisk element, er den derfor alligevel i overensstemmelse med definitionen i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, som fastsætter, at en beskyttet geografisk betegnelse er en betegnelse, der identificerer et produkt, som har oprindelse et bestemt sted, i en region eller i et land.
- (12) »Liliputas« kan på baggrund af ovenstående ikke anses som en artsbetegnelse. Artsbetegnelser er betegnelser, som på trods af en historisk tilknytning til det sted, hvor produktet oprindeligt blev produceret eller markedsført, ikke længere har nogen form for forbindelse til det oprindelige geografiske område. I forbindelse med »Liliputas« gør det stik modsatte sig gældende. Den havde oprindeligt ikke nogen tilknytning til dens geografiske oprindelse, men har nu en stærk tilknytning til produktionsområdet.
- (13) Produktets egenskaber og omdømme kan tilskrives dets geografiske oprindelsesområde. Selv om det offentliggjorte enhedsdokument fastsætter, at osten har fået sit navn »Liliputas« på grund af størrelsen, præciseres det, at osten får sin særlige smag og aroma fra lagring i små runde forme ved hjælp af intern mikroflora og den mikroskopiske skimmelsvamp *Penicillium pallidum* Smith, som vokser i kældre i det geografiske område. Denne skimmelsvamp, som er særlig for kældre i byen Belvederis, er årsagen til den mælkesyreholdige, friske smag og aroma, som er kendetegnende for osten »Liliputas«. Området har særlige betingelser, som bevirker, at denne skimmelsvamp kan overleve. Derudover bidrager det faktum, at osten er håndlavet og ikke mekanisk fremstillet, til opretholdelsen og udviklingen af skimmelsvampen. »Liliputas« har desuden et veldokumenteret og solidt ry som flagskibet i den litauiske mejeriproduktion, hvilket er nøje beskrevet i det offentliggjorte enhedsdokument.
- (14) Forskellen mellem »Liliputas« og »Liliput« er derfor temmelig åbenlys. »Liliputas« kan ikke betragtes som en artsbetegnelse.
- (15) Hvad angår påstanden om, at »Liliputas« kan produceres hvor som helst, fordi den var omfattet af USSR-normer, skal det bemærkes, at det dengang var obligatorisk at omfatte produkter af sådanne normer. Desuden betyder dette forhold ikke, at det produkt, som er beskrevet i standarden forelagt på Litauens initiativ, blev produceret andre steder. Under alle omstændigheder modtog den mellem 1969 og 1979 mange priser, diplomer, kvalitetsmærker og medaljer, som udpejede den som en litauisk ost produceret i byen Belvederis.
- (16) Begrebet »Liliput« minder fonetisk om betegnelsen »Liliputas«, som søges registreret. Begge navne har udspring i ostens lille størrelse. Selvom »Liliputas« er et produkt med veldefinerede egenskaber, kvaliteter og et godt omdømme, har osten »Liliput« mange træk til fælles med osten »Liliputas«. Da navnene ligger tæt op ad hinanden, og på grund af ostens visuelle lighedspunkter, kan anvendelsen af beskyttelse jf. artikel 13 i forordning (EU) nr. 1151/2012 betyde, at »Liliputas«, hvis den registreres, kan forhindre polske producenter i at anvende betegnelsen »Liliput«.
- (17) Der er dokumentation for, at anvendelsen af begrebet »Liliput« ikke har haft til formål at udnytte det gode omdømme for betegnelsen »Liliputas«. Forbrugere er ikke eller kunne ikke være blevet vildledt med hensyn til produktets sande oprindelse. Faktisk har de to produkter to adskilte markeder, hvor de hver især er velkendte og genkendte. Derfor, og fordi det er bevist, at »Liliput« har været lovligt, konsekvent og korrekt anvendt i mindst 25 år, før ansøgningen om registrering af »Liliputas« blev indgivet til Kommissionen, bør den maksimale overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, af hensyn til rimelighed og traditionel brug anvendes.

- (18) Denne konklusion betyder ikke nødvendigvis, at det bliver ulovligt at anvende begrebet »Liliput«. I overensstemmelse med artikel 41, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012 berøres dette begreb ikke af en registrering af betegnelsen »Liliputas«, hvis det under hensyntagen til alle de relevante faktorer og særligt de faktiske forhold i forbrugsområderne og den relevante nationale lovgivning eller EU-lovgivning kan fastsættes, at »Liliput« er blevet en artsbetegnelse.
- (19) Hvad angår varemærker, der indeholder termen »Liliput«, som der i god tro er indgivet ansøgning for, som er registreret eller som har vundet hævde i EU forud for ansøgningen om registrering af »Liliputas« som beskyttet geografisk betegnelse i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, kan disse varemærker fortsat anvendes og fornyes for det pågældende produkt, forudsat at de generelle krav i varemærkelovgivningen ellers overholdes.
- (20) På den baggrund bør betegnelsen »Liliputas« opføres i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser.
- (21) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Kvalitetspolitikken for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen »Liliputas« (BGB) registreres.

Betegnelsen i stk. 1 i denne artikel henviser til et produkt i kategori 1.3. Oste i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ⁽¹⁾.

Artikel 2

Betegnelsen »Liliput« kan anvendes som betegnelse for oste, der ikke overholder varespecifikationen for »Liliputas«, i en periode på 15 år fra denne forordnings ikrafttrædelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/294**af 24. februar 2015****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2015.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode (¹)	Fast importværdi
0702 00 00	EG	169,3
	IL	81,7
	MA	91,9
	TR	116,8
	ZZ	114,9
0707 00 05	TR	187,1
	ZZ	187,1
0709 93 10	MA	140,7
	TR	215,2
	ZZ	178,0
0805 10 20	EG	45,9
	IL	72,3
	MA	47,6
	TN	50,8
	TR	68,9
	ZZ	57,1
0805 20 10	IL	132,4
	MA	96,3
	ZZ	114,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	80,3
	IL	151,7
	JM	118,2
	MA	101,6
	TR	85,4
	US	143,7
	ZZ	113,5
	EG	41,5
	TR	51,6
0805 50 10	ZZ	46,6
0808 10 80	BR	69,5
	CL	95,2
	MK	29,8
	US	151,4
	ZZ	86,5

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0808 30 90	CL	155,9
	CN	99,9
	US	122,7
	ZA	92,9
	ZZ	117,9

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/295

af 24. februar 2015

om godkendelse af MELCO GXi's effektive generator som en innovativ teknologi til reduktion af CO₂-emissioner fra personbiler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer ⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Leverandøren Mitsubishi Electric Corporation (MELCO) (»ansøgeren«), som er repræsenteret i Unionen ved Mitsubishi Electric Automotive Europe B.V, indgav den 24. juni 2014 en ansøgning om godkendelse af MELCO GXi's effektive generator som en innovativ teknologi. Ansøgningens fuldstændighed blev vurderet i henhold til artikel 4 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011 ⁽²⁾. Kommissionen konstaterede, at der manglede visse relevante oplysninger i den oprindelige ansøgning, og bad ansøgeren komplettere ansøgningen. Den 10. juli 2014 modtog Kommissionen de fyldestgørende oplysninger, og den påbegyndte den efterfølgende dag sin vurdering af ansøgningen.
- (2) Ansøgningen er blevet vurderet i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 443/2009, gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011 og de tekniske retningslinjer for forberedelse af ansøgninger om godkendelse af innovative teknologier i henhold til forordning (EF) nr. 443/2009 (»de tekniske retningslinjer«) ⁽³⁾, og den er fundet komplet.
- (3) Ansøgningen vedrører MELCO GXi's effektive generator med udgangsstrøm fra 130 A og op til 250 A. Generatoren er højeffektiv målt efter VDA-metoden som beskrevet i punkt 5.1.2 i bilag I til de tekniske retningslinjer. Den metode henviser til prøvningsmetodologien i den internationale standard ISO 8854:2012 ⁽⁴⁾. At ansøgerens generator har en højere effektivitet end basisgeneratoren, skyldes lavere tab på følgende tre punkter: ensretningstabet er reduceret ved hjælp af en ny diode med lavt energitab, statorjernetabet er reduceret ved hjælp af en statorkerne af tyndt elektromagnetisk ædelstål, mens reduktionen af statorkobbortabet er opnået ved hjælp af en stator med ultrahøj fyldfaktor og aksial køling.
- (4) Kommissionen finder, at de oplysninger, der er angivet i ansøgningen, viser, at betingelserne og kriterierne i artikel 12 i gennemførelsesforordning (EF) nr. 443/2009 og i artikel 2 og 4 i forordning (EU) nr. 725/2011 er opfyldt.
- (5) Ansøgeren har dokumenteret, at der ikke var en højeffektiv generator af den type, der beskrives i denne ansøgning, i mere end 3 % af de nye personbiler, der blev registreret i referenceåret 2009.
- (6) For at påvise de CO₂-besparelser, der vil kunne opnås med den innovative teknologi, når den er monteret i et køretøj, er det nødvendigt at definere det basiskøretøj, som det køretøj, der er udstyret med den innovative

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011 af 25. juli 2011 om indførelse af en procedure for godkendelse og certificering af innovative teknologier til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 (EUT L 194 af 26.7.2011, s. 19).

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/clima/policies/transport/vehicles/cars/docs/guidelines_en.pdf

⁽⁴⁾ ISO 8854. Road vehicles — Alternators with regulators — Test methods and general requirements. Referencenummer ISO 8854:2012(E).

teknologi, skal sammenholdes med, som anført i artikel 5 og 8 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011. Kommissionen finder, at det er passende at anse en generator med en effektivitetsgrad på 67 % for at være basisteknologien, såfremt den innovative teknologi er monteret i en ny køretøjstype. Såfremt MELCO GXi's effektive generator installeres i en eksisterende køretøjstype, skal basisteknologien være den generator, der er monteret i den nyeste version af den pågældende type på markedet.

- (7) Ansøgeren har forelagt en metode til prøvning af CO₂-reduktionerne, som indeholder formler, der er i overensstemmelse med formlerne i de tekniske retningslinjer for den forenkede tilgang vedrørende effektive generatorer. Kommissionen vurderer, at prøvningsmetodologien vil give prøvningsresultater, der er verificerbare, reproducerbare og sammenlignelige, og at den på en realistisk måde og med stor statistisk signifikans kan påvise de CO₂-besparelser, der opnås ved brug af den innovative teknologi, i overensstemmelse med artikel 6 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011.
- (8) Ansøgeren har forelagt en prøvemethode for CO₂-reduktionerne, som indeholder formler, der bygger på de tekniske retningslinjers formler for effektive generatorer. Kommissionen bemærker, at ansøgerens prøvningsmetodologi og formler til beregning af CO₂-besparelserne i alle henseender er identiske med den metodologi, der er beskrevet i bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/341/EU ⁽¹⁾. Kommissionen finder derfor, at metoden i gennemførelsesafgørelse 2013/341/EU bør benyttes til at beregne den reduktion af CO₂-emissionerne, som brug af MELCO GXi's effektive generator medfører.
- (9) På baggrund heraf finder Kommissionen, at ansøgeren på tilfredsstillende vis har påvist, at den emissionsbesparelse, der opnås ved brug af den innovative teknologi, er mindst 1 g CO₂ pr. km.
- (10) Kommissionen bemærker, at de besparelser, der opnås ved brug af den innovative teknologi, delvist kan påvises ved standardprøvecykklussen, og de endelige samlede besparelser, der skal certificeres, bør derfor bestemmes som fastsat i artikel 8, stk. 2, andet afsnit, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011.
- (11) Kommissionen konstaterer, at verifikationsrapporten er udarbejdet af UTAC (UTAC Ceram-gruppen), og at rapporten understøtter ansøgningens konklusioner og resultater.
- (12) På baggrund heraf finder Kommissionen, at der ikke bør gøres indvendinger mod godkendelsen af den pågældende innovative teknologi.
- (13) Med henblik på fastsættelse af den generelle miljøinnovationskode, der skal anvendes i de relevante typegodkendelsesdokumenter i overensstemmelse med bilag I, VIII og IX til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF ⁽²⁾, bør der fastsættes en individuel kode, der skal anvendes for den innovative teknologi, som godkendes ved nærværende gennemførelsesafgørelse.
- (14) Enhver producent, som ønsker at drage fordel af en nedbringelse af sine gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for at nå sine specifikke emissionsmål ved hjælp af de CO₂-besparelser, der opnås ved brug af den innovative teknologi, der godkendes ved denne afgørelse, skal i henhold til artikel 11, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011 henvise til denne afgørelse, når producenten ansøger om et EF-typegodkendelsescertifikat for de relevante køretøjer —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Mitsubishi Electric Corporation GXi's effektive generator, som har en øget effektivitet som følge af en reduktion af tre forskellige tab og er beregnet til brug i køretøjer i klasse M₁, godkendes som en innovativ teknologi, jf. artikel 12 i forordning (EF) nr. 443/2009.
2. Reduktionen af CO₂-emissioner ved brug af den i stk. 1 omhandlede generator bestemmes efter den metode, der er beskrevet i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/341/EU.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/341/EU af 27. juni 2013 om godkendelse af Valeo Efficient Generation-vekselstrømsgenerator som en innovativ teknologi til reduktion af CO₂-emissioner fra personbiler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 (EUT L 179 af 29.6.2013, s. 98).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (»Rammedirektivet«) (EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1)

3. I henhold til artikel 11, stk. 2, andet afsnit, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011 må den reduktion af CO₂-emissionerne, der bestemmes i henhold til stk. 2 i denne artikel, kun certificeres og anføres i typeattest og de relevante typegodkendelsesdokumenter, der er angivet i bilag I, VIII og IX til direktiv 2007/46/EF, såfremt reduktionen ligger på eller over den tærskelværdi, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011.

4. Den individuelle miljøinnovationskode, der skal anvendes i typegodkendelsesdokumenterne for brug af den innovative teknologi, der er godkendt ved denne afgørelse, er »12«.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/296**af 24. februar 2015**

om fastlæggelse af de proceduremæssige ordninger for samarbejde mellem medlemsstaterne om elektronisk identifikation i henhold til artikel 12, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samarbejde mellem medlemsstaterne om interoperabilitet og sikkerhed i elektroniske identifikationsordninger er væsentligt for at bidrage til et højt niveau af tillid og sikkerhed, der står i et passende forhold til risikoen ved sådanne ordninger.
- (2) Artikel 7, litra g), i forordning (EU) nr. 910/2014 fastsætter, at den anmeldende medlemsstat skal fremlægge en beskrivelse af ordningen for de andre medlemsstater seks måneder forud for anmeldelsen, således at medlemsstaterne kan samarbejde som beskrevet i artikel 12, stk. 5, i forordning (EU) nr. 910/2014.
- (3) Samarbejde mellem medlemsstaterne kræver forenklede procedurer. Interoperabilitet og sikkerhed i elektroniske identifikationsordninger kan ikke skabes af procedurer, der gennemføres på forskellige sprog. Brugen af engelsk under samarbejdet vil gøre det lettere at opnå interoperabilitet og sikkerhed i de elektroniske identifikationsordninger, dog bør oversættelsen af eksisterende dokumentation ikke medføre en urimelig byrde.
- (4) Adskillige elementer i de elektroniske identifikationsordninger forvaltes af forskellige myndigheder eller organer i medlemsstaterne. For at muliggøre effektivt samarbejde og forenkle de administrative procedurer er det hensigtsmæssigt at sikre, at medlemsstaterne har en »kvikskranke«, hvor det er muligt at få kontakt med de relevante myndigheder og organer.
- (5) Udveksling af oplysninger, erfaringer og god praksis mellem medlemsstaterne letter udviklingen af elektroniske identifikationsordninger og tjener som værktøj til at opnå teknisk interoperabilitet. Behovet for denne type samarbejde er særlig berettiget, når der foretages justeringer af allerede anmeldte elektroniske identifikationsordninger eller ændringer af elektroniske identifikationsordninger, som medlemsstaterne er blevet oplyst om forud for deres anmeldelse, og når vigtige udviklinger eller hændelser finder sted, som kan påvirke interoperabiliteten eller sikkerheden i de elektroniske identifikationsordninger. Medlemsstaterne bør også have en metode til at anmode andre medlemsstater om denne type oplysninger vedrørende interoperabilitet og sikkerhed i elektroniske identifikationsordninger.
- (6) En fagfællebedømmelse (peer review) af elektroniske identifikationsordninger bør opfattes som en gensidig læringsproces, der bidrager til at opbygge tillid mellem medlemsstaterne og sikrer interoperabilitet og sikkerhed i anmeldte elektroniske identifikationsordninger. Dette kræver, at de anmeldende medlemsstater giver tilstrækkelige oplysninger om deres elektroniske identifikationsordninger. Der skal imidlertid også tages hensyn til medlemsstaternes behov for at holde visse oplysninger fortrolige, når dette er kritisk for sikkerheden.
- (7) For at sikre at processen med fagfællebedømmelser er effektiv og giver klare og endelige resultater, samt for at undgå at pålægge medlemsstaterne en unødvendig byrde, bør medlemsstaterne i fællesskab gennemføre én enkelt fagfællebedømmelse.
- (8) Medlemsstaterne bør tage uafhængige tredjeparters vurderinger i betragtning, hvis disse findes, når de samarbejder om forhold vedrørende elektroniske identifikationsordninger, herunder når de gennemfører fagfællebedømmelser.

⁽¹⁾ EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73.

- (9) For at bidrage til proceduremæssige ordninger, der har til formål at opnå målene i artikel 12, stk. 5 og 6, i forordning (EU) nr. 910/2014, bør der oprettes et samarbejdsnetværk. Det skal sikre, at der findes et forum, hvor alle medlemsstater kan deltage og engagere sig på en struktureret måde i at samarbejde om det praktiske i forbindelse med vedligeholdelsen af interoperabilitetsrammen.
- (10) Samarbejdsnetværket bør undersøge de udkast til anmeldelsesformularer, som medlemsstaterne fremlægger efter artikel 7, litra g), i forordning (EU) nr. 910/2014, og afgive en udtalelse med angivelse af, om ordningerne er forenelige med kravene i artikel 7, artikel 8, stk. 1 og 2, og artikel 12, stk. 1, i denne forordning, og med den gennemførelsesretsakt, der henvises til i artikel 8, stk. 3, i samme forordning. Det fremgår af artikel 9, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 910/2014, at den anmeldende medlemsstat skal beskrive, hvordan den anmeldte elektroniske identifikationsordning lever op til de krav om interoperabilitet, der er beskrevet i artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 910/2014. Udtalelser fra samarbejdsnetværket bør navnlig tages i betragtning af medlemsstaterne, når de forbereder sig på at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 9, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 910/2014, nemlig at beskrive for Kommissionen, hvordan den anmeldte elektroniske identifikationsordning lever op til kravene om interoperabilitet, jf. artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 910/2014.
- (11) Alle de parter, der er involveret i en anmeldelse, bør anvende samarbejdsnetværkets udtalelse som vejledning for, hvordan der kan opnås de mest fuldstændige samarbejds-, anmeldelses- og interoperabilitetsprocesser.
- (12) For at sikre effektivitet i fagfællebedømmelsesprocessen, som gennemføres i henhold til denne afgørelse, bør samarbejdsnetværket stille vejledninger til rådighed for medlemsstaterne.
- (13) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 48 i forordning (EU) nr. 910/2014 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

I henhold til artikel 12, stk. 7, i forordningen fastlægger denne afgørelse de proceduremæssige ordninger, som skal lette samarbejdet mellem medlemsstaterne, og som er nødvendige for at sikre interoperabilitet og sikkerhed i de elektroniske identifikationsordninger, som medlemsstaterne har til hensigt at anmelde, eller har anmeldt, til Kommissionen. Ordningerne omfatter:

- udveksling af oplysninger, erfaringer og god praksis i forbindelse med elektroniske identifikationsordninger og undersøgelse af relevante udviklingstendenser i sektoren for elektronisk identifikation, som er fastlagt i kapitel II
- fagfællebedømmelser af elektroniske identifikationsordninger, som er fastlagt i kapitel III, samt
- samarbejde via samarbejdsnetværket, som er fastlagt i kapitel IV.

Artikel 2

Samarbejdssprog

- Medmindre andet aftales af de relevante medlemsstater, er samarbejdssproget engelsk.
- Med forbehold af stk. 1 er medlemsstaterne ikke tvunget til at oversætte de støttedokumenter, der er henvist til i artikel 10, stk. 2, hvis dette medfører en urimelig byrde.

Artikel 3

Kviksranker

- For at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne efter artikel 12, stk. 5 og 6, i forordning (EU) nr. 910/2014, opretter hver medlemsstat en kviksranke.

2. Hver medlemsstat meddeler de andre medlemsstater og Kommissionen, hvordan de kan komme i kontakt med kvikskranken. Kommissionen offentliggør en liste på internettet over kvikskrannerne.

KAPITEL II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER, ERFARINGER OG GOD PRAKSIS

Artikel 4

Udveksling af oplysninger, erfaringer og god praksis

1. Medlemsstaterne deler deres oplysninger, erfaringer og god praksis i forbindelse med elektroniske identifikationsordninger med andre medlemsstater.
2. Hver medlemsstat informerer på behørig vis de andre medlemsstater om enhver af følgende justeringer, udviklinger eller ændringer, som har forbindelse til ordningens interoperabilitet eller sikringsniveau:
 - a) udviklinger eller ændringer i medlemsstatens allerede anmeldte elektroniske identifikationsordning, som ikke kræver anmeldelse efter artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 910/2014
 - b) justeringer, udviklinger eller ændringer i beskrivelsen af medlemsstatens elektroniske identifikationsordning, jf. artikel 7, litra g), i forordning (EU) nr. 910/2014, hvis disse finder sted før anmeldelsen.
3. Når en medlemsstat får kendskab til en vigtig udvikling eller hændelse, som ikke har forbindelse til den anmeldte elektroniske identifikationsordning, men som vil kunne påvirke andre anmeldte elektroniske identifikationsordningers sikkerhed, informerer den de andre medlemsstater herom.

Artikel 5

Anmodning om oplysninger om interoperabilitet og sikkerhed

1. Når en medlemsstat finder, at den for at sikre interoperabiliteten mellem elektroniske identifikationsordninger har behov for flere oplysninger, som ikke allerede er blevet fremlagt af den medlemsstat, der har anmeldt den elektroniske identifikationsordning, kan førstnævnte medlemsstat anmode sidstnævnte herom. Den anmeldende medlemsstat afgiver disse oplysninger, medmindre:
 - a) den ikke er i besiddelse af oplysningerne, eller det ville medføre en urimelig administrativ byrde at skaffe dem
 - b) oplysningerne vedrører den offentlige eller nationale sikkerhed
 - c) oplysningerne vedrører forretnings-, erhvervs- eller virksomhedshemmeligheder.
2. For at forbedre sikkerheden i de elektroniske identifikationsordninger kan en medlemsstat, som er bekymret for et sikkerhedsproblem, der påvirker en ordning, som er blevet anmeldt eller er ved at blive anmeldt, anmode om yderligere oplysninger vedrørende dette sikkerhedsproblem. Den medlemsstat, der modtager anmodningen, sender efterfølgende alle medlemsstater de relevante oplysninger, der er blevet anmodet om, så de kan afgøre, om der har fundet et sikkerhedsbrud sted, jf. artikel 10 i forordning (EU) nr. 910/2014, eller om der er en reel risiko for, at et sikkerhedsbrud vil kunne finde sted, medmindre:
 - a) den ikke er i besiddelse af disse oplysninger, eller det ville medføre en urimelig administrativ byrde at skaffe dem
 - b) oplysningerne vedrører den offentlige eller nationale sikkerhed
 - c) oplysningerne vedrører forretnings-, erhvervs- eller virksomhedshemmeligheder.

Artikel 6

Udveksling af oplysninger via kvikskranker

Medlemsstaterne udveksler oplysninger i henhold til artikel 4 og 5 via kvikskrannerne og afgiver hurtigst muligt de relevante oplysninger, der er anmodet om.

KAPITEL III

FAGFÆLLEBEDØMMELSER*Artikel 7***Principper**

1. Fagfællebedømmelse er en samarbejdsordning for medlemsstaterne, som skal sikre interoperabilitet og sikkerhed i anmeldte elektroniske identifikationsordninger.
2. Det er frivilligt for de bedømmende medlemsstater at deltage. De medlemsstater, hvis elektroniske identifikationsordninger skal fagfællebedømmes, må ikke nægte nogen af de bedømmende medlemsstater at deltage i fagfællebedømmelsen.
3. Hver medlemsstat, som deltager i fagfællebedømmelsen, bærer selv de omkostninger, den pådrager sig ved at deltage i en fagfællebedømmelse.
4. Oplysninger, som fremkommer i forbindelse med en fagfællebedømmelse, anvendes kun til dette formål. Repræsentanter fra medlemsstaterne, som deltager i en fagfællebedømmelse, må ikke afsløre følsomme eller fortrolige oplysninger, som de er kommet i besiddelse af i denne forbindelse, for tredjeparter.
5. De bedømmende medlemsstater oplyser om enhver eventuel interessekonflikt, som de repræsentanter, der er blevet udpeget til at deltage i fagfællebedømmelsen, måtte have.

*Artikel 8***Indledning af fagfællebedømmelsesprocessen**

1. En fagfællebedømmelse kan indledes på to måder:
 - a) En medlemsstat anmoder om at få foretaget en fagfællebedømmelse af sin elektroniske identifikationsordning.
 - b) En eller flere medlemsstater udtrykker ønske om at fagfællebedømme en anden medlemsstats elektroniske identifikationsordning. I anmodningen angiver de årsagerne til, at de ønsker at gennemføre en fagfællebedømmelse, og de forklarer, hvordan den kan bidrage til interoperabilitet og sikkerhed i medlemsstaternes elektroniske identifikationsordninger.
2. En anmodning, der indgives efter stk. 1, skal meddeles til samarbejdsnetværket i henhold til stk. 3. Enhver medlemsstat, der har til hensigt at deltage i fagfællebedømmelsen, skal oplyse samarbejdsnetværket herom inden for en måned.
3. De medlemsstater, hvis elektroniske identifikationsordning skal fagfællebedømmes, stiller følgende oplysninger til rådighed for samarbejdsnetværket:
 - a) den elektroniske identifikationsordning, der skal fagfællebedømmes
 - b) de bedømmende medlemsstater
 - c) en tidsplan for, hvornår et resultat kan fremlægges for samarbejdsnetværket, samt
 - d) en redegørelse for, hvordan fagfællebedømmelsen gennemføres, jf. artikel 9, stk. 2.
4. En elektronisk identifikationsordning bliver ikke fagfællebedømt igen de første to år efter, en fagfællebedømmelse er afsluttet, medmindre samarbejdsnetværket bliver enig herom.

*Artikel 9***Forberedelse af fagfællebedømmelsen**

1. De bedømmende medlemsstater skal forsyne den medlemsstat, hvis elektroniske identifikationsordning bliver bedømt, med navne og kontaktoplysninger på de repræsentanter, der gennemfører bedømmelsen, senest to uger efter at de bedømmende medlemsstater har oplyst, at de agter at deltage i bedømmelsen, jf. artikel 8, stk. 2. De medlemsstater, hvis elektroniske identifikationsordninger skal fagfællebedømmes, kan nægte en repræsentant at deltage, hvis der foreligger en interessekonflikt.

2. Under hensyntagen til den vejledning, som samarbejdsnetværket har fremlagt, skal den medlemsstat, hvis elektroniske identifikationsordning fagfællebedømmes, og de medlemsstater, der forestår bedømmelsen, blive enige om følgende:

- a) omfang og gennemførelse af fagfællebedømmelsen på grundlag af anvendelsesområdet i artikel 7, litra g), eller artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 910/2014 og på grundlag af den interesse, som de bedømmende medlemsstater har udtrykt i den indledende fase
- b) en tidsplan for aktiviteterne i fagfællebedømmelsen samt en slutfrist, som ikke må være senere end tre måneder efter, at de bedømmende medlemsstater har fremsendt navn og kontaktoplysninger på deres repræsentanter, jf. stk. 1
- c) andre organisatoriske forhold i forbindelse med fagfællebedømmelsen.

De medlemsstater, hvis elektroniske identifikationsordning skal fagfællebedømmes, informerer samarbejdsnetværket om aftalen.

Artikel 10

Fagfællebedømmelsen

1. De involverede medlemsstater gennemfører fagfællebedømmelsen i fællesskab. Medlemsstaternes repræsentanter vælger en iblandt dem til at koordinere bedømmelsen.

2. Den medlemsstat, hvis elektroniske identifikationsordning bedømmes, giver de bedømmende medlemsstater en udgave af den anmeldelsesformular, der blev indsendt til Kommissionen, eller en beskrivelse af ordningen efter artikel 7, litra g), i forordning (EU) nr. 910/2014, hvis den pågældende elektroniske identifikationsordning endnu ikke er blevet anmeldt. Alle støttedokumenter og yderligere relevante oplysninger stilles også til rådighed.

3. Bedømmelsen kan omfatte, men er ikke begrænset til, en eller flere af følgende aktiviteter:

- a) vurdering af relevant dokumentation
- b) undersøgelse af processerne
- c) tekniske seminarer, samt
- d) hensyntagen til uafhængige tredjeparters vurdering.

4. De bedømmende medlemsstater kan kræve yderligere dokumentation i forbindelse med anmeldelsen. Den medlemsstat, hvis elektroniske identifikationsordning bedømmes, skal stille disse oplysninger til rådighed, medmindre:

- a) den ikke er i besiddelse af disse oplysninger, eller det ville medføre en urimelig administrativ byrde at skaffe dem
- b) oplysningerne vedrører den offentlige eller nationale sikkerhed
- c) oplysningerne vedrører forretnings-, erhvervs- eller virksomhedshemmeligheder.

Artikel 11

Resultat af fagfællebedømmelsen

De bedømmende medlemsstater forbereder og fremlægger senest en måned efter bedømmelsens afslutning en rapport for samarbejdsnetværket. Medlemmerne af samarbejdsnetværket kan anmode om yderligere oplysninger eller afklaringer fra den medlemsstat, hvis elektroniske identifikationsordning bedømmes, eller fra de bedømmende medlemsstater.

KAPITEL IV

SAMARBEJDSNETVÆRKET

Artikel 12

Etablering og arbejdsmetoder

Der etableres hermed et netværk, som skal fremme samarbejdet, i henhold til artikel 12, stk. 5 og 6, i forordning (EU) nr. 910/2014 (»samarbejdsnetværket«). Samarbejdsnetværket udfører sine opgaver via en kombination af møder og skriftlige procedurer.

*Artikel 13***Udkast til anmeldelsesformular**

Når den anmeldende medlemsstat indgiver en beskrivelse af sin elektroniske identifikationsordning, jf. artikel 7, litra g), i forordning (EU) nr. 910/2014, sender den samarbejdsnetværket et behørigt udfyldt udkast til anmeldelsesformular og al den nødvendige ledsagende dokumentation, som angivet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 910/2014 og i den gennemførelsesretsakt, der henvises til i artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 910/2014.

*Artikel 14***Opgaver**

Samarbejdsnetværket har mandat til:

- a) at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne om interoperabilitetsrammens oprettelse og funktion i henhold til artikel 12, stk. 5 og 6, i forordning (EU) nr. 910/2014 via udveksling af oplysninger
- b) at indføre metoder til effektivt at udveksle oplysninger i forbindelse med sager, der vedrører elektronisk identifikation
- c) at undersøge relevante udviklinger inden for sektoren for elektronisk identifikation samt drøfte og udvikle god praksis inden for interoperabilitet og sikkerhed i elektroniske identifikationsordninger
- d) at vedtage udtalelser om udviklinger, som vedrører den interoperabilitetsramme, der henvises til i artikel 12, stk. 2-4, i forordning (EU) nr. 910/2014
- e) at vedtage udtalelser om udviklinger, som vedrører de tekniske minimumsspecifikationer, standarder og procedurer vedrørende sikringsniveauer, der er fastlagt i den gennemførelsesretsakt, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. 910/2014, og den vejledning, der ledsager gennemførelsesretsakten
- f) at vedtage vejledninger om fagfællebedømmelsernes omfang og gennemførelse
- g) at undersøge resultaterne af fagfællebedømmelserne i henhold til artikel 11
- h) at undersøge det udfyldte udkast til anmeldelsesformularen
- i) at vedtage udtalelser om, hvorvidt en elektronisk identifikationsordning, der skal anmeldes, og som der blev givet en beskrivelse af i henhold til artikel 7, litra g), i forordning (EU) nr. 910/2014, lever op til kravene i artikel 7, artikel 8, stk. 1 og 2, og artikel 12, stk. 1, i denne forordning, samt i den gennemførelsesretsakt, der henvises til i artikel 8, stk. 3, i samme forordning.

*Artikel 15***Medlemskab**

1. Medlemsstaterne og landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde er medlem af samarbejdsnetværket.
2. Repræsentanter for tiltrædende lande inviteres af formanden til at deltage som observatører i samarbejdsnetværkets møder fra datoen for tiltrædelsestraktatens underskrivelse.
3. Formanden kan efter høring af samarbejdsnetværket invitere eksperter, som ikke er en del af samarbejdsnetværket, og som har specifikke kompetencer inden for et område på dagsordenen, til at deltage i arbejdet i samarbejdsnetværket eller i en undergruppe på ad hoc-basis. Endvidere kan formanden efter høring af samarbejdsnetværket give enkelt-personer eller organisationer observatørstatus.

*Artikel 16***Forretningsorden**

1. Samarbejdsnetværkets møder ledes af Kommissionen.
2. Samarbejdsnetværket kan efter aftale med Kommissionen oprette undergrupper, der skal undersøge specifikke spørgsmål på grundlag af et mandat, som samarbejdsnetværket definerer. Sådanne undergrupper opløses, når deres mandat er opfyldt.

3. Medlemmerne af samarbejdsnetværket samt de indbudte eksperter og observatører skal overholde reglerne om behandling af fortrolige oplysninger, som følger af traktaterne og gennemførelsesbestemmelserne hertil, samt Kommissionens sikkerhedsforskrifter vedrørende beskyttelse af EU's klassificerede oplysninger i bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom ⁽¹⁾. Hvis de tilsidesætter disse forpligtelser, kan Kommissionen træffe alle relevante foranstaltninger.
4. Samarbejdsnetværket afholder sine møder i Kommissionens lokaler. Sekretariatsopgaverne varetages af Kommissionen.
5. Samarbejdsnetværket offentliggør de vedtagne udtalelser på et dertil indrettet websted i henhold til artikel 14, litra i). Hvis en udtalelse indeholder fortrolige oplysninger, vedtager samarbejdsnetværket en ikke-fortrolig version af udtalelsen, som kan offentliggøres.
6. Samarbejdsudvalget vedtager sin forretningsorden med simpelt flertal.

Artikel 17

Mødeudgifter

1. Kommissionen betaler ikke dem, som er involveret i samarbejdsnetværkets aktiviteter, for deres tjenester.
2. Rejseudgifter, som deltagerne pådrager sig i forbindelse med samarbejdsnetværkets møder, kan blive godtgjort af Kommissionen. Godtgørelse finder sted i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i Kommissionen og inden for grænserne af de disponible bevillinger, der er tildelt Kommissionens tjenestegrene som led i den årlige procedure for tildeling af ressourcer.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden (EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1).

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2015/297**af 15. december 2014****om ændring af afgørelse ECB/2010/23 om fordelingen af de monetære indtægter til de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (ECB/2014/56)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 32.2 og 32.7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Afgørelse ECB/2010/23 ⁽¹⁾ fastsætter en mekanisme til sammenlægning og fordeling af monetære indtægter, der opstår som følge af pengepolitiske operationer.
- (2) I lyset af afgørelse ECB/2014/40 ⁽²⁾ og afgørelse ECB/2014/45 ⁽³⁾ er det nødvendigt at justere de aktiver, der kan øremærkes, for at tage højde for beløbet af realiserede gevinster og tab i forbindelse med afhændelse af værdipapirer, der besiddes med henblik på pengepolitiske formål, i perioden fra afhændelsen til udgangen af det næste kvartal.
- (3) I lyset af at påløbne renter ved pengepolitiske operationer, der har en løbetid på mindst et år, sammenlægges, før de inddrives i forbindelse med afslutningen af operationen, bør der foretages en justering af beregningen af passivgrundlaget og de aktiver, der kan øremærkes i henhold til bilag I og II til afgørelse ECB/2010/23.
- (4) Afgørelse ECB/2010/23 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1***Ændring**

Bilag I og II til afgørelse ECB/2010/23 erstattes af teksten i henholdsvis bilag I og II til denne afgørelse.

*Artikel 2***Ikrafttrædelse**

Denne afgørelse træder i kraft den 31. december 2014.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 15. december 2014.

Mario DRAGHI

Formand for ECB

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/23 af 25. november 2010 om fordelingen af de monetære indtægter til de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (EUT L 35 af 9.2.2011, s. 17).

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/40 af 15. oktober 2014 om indførelse af det tredje program vedrørende køb af særligt dækkede obligationer (EUT L 335 af 22.11.2014, s. 22).

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/5 af 19. november 2014 om indførelse af programmet om køb af værdipapirer af asset-backed typen (ECB/2014/45) (EUT L 1 af 6.1.2015, s. 4).

BILAG I

»BILAG I

PASSIVGRUNDLAGETS SAMMENSÆTNING

A. Passivgrundlaget omfatter udelukkende:

1. Seddelomløb

I dette bilag gælder det i året for indførelse af eurosedler og -mønter for hver national centralbank, der indtræder i Eurosystemet, at »seddelomløbet«:

- a) omfatter pengesedler udstedt af den nationale centralbank og denomineret i dens nationale valutaenhed, og at det
- b) skal reduceres med værdien af ikke-forrentede lån i forbindelse med forhåndsudsendte eurosedler, som endnu ikke er debiteret (indgår i aktivpost 6 i HB).

Efter året for indførelse af eurosedler og -mønter omfatter »seddelomløb« for alle nationale centralbanker udelukkende sedler denomineret i euro.

Hvis datoen for indførelse af eurosedler og -mønter falder på en dag, hvor TARGET2 er lukket, udgør en national centralbanks forpligtelser, der opstår som følge af, at eurosedler, der er forhåndsudsendt i henhold til retningslinje ECB/2006/9, og som er indgået i seddelomløbet inden datoen for indførelse af eurosedler og -mønter, en del af passivgrundlaget (indeholdt i korrespondentkonti under passivpost 10.4 i HB), indtil forpligtelsen bliver en del af de Eurosystem-interne passiver hidrørende fra TARGET2-transaktioner.

2. Forpligtelser i euro over for kreditinstitutter i euroområdet i forbindelse med pengepolitiske operationer, herunder en eller flere af følgende poster:

- a) anfordringskonti, herunder mindstereserver i henhold til ESCB-statuttens artikel 19.1 (passivpost 2.1 i HB)
- b) indlån inden for rammerne af Eurosystemets indlånsfacilitet (passivpost 2.2 i HB)
- c) tidsindskud (passivpost 2.3 i HB)
- d) forpligtelser som følge af finjusterende tilbageførselstransaktioner (passivpost 2.4 i HB)
- e) indlån i forbindelse med marginbetalinger (passivpost 2.5 i HB).

3. Indlånsforpligtelser over for Eurosystemets misligholdende modparter, som er blevet omklassificeret fra passivpost 2.1 i HB.

4. De nationale centralbankers Eurosystem-interne forpligtelser i forbindelse med udstedte ECB-gældsbeviser i henhold til kapitel 3.3 i bilag I til ECB's retningslinje ECB/2011/14 ⁽¹⁾ (passivpost 10.2 i HB)

5. Eurosystem-interne nettoforpligtelser vedrørende euroseddelomløbet, herunder forpligtelser som følge af anvendelse af denne afgørelses artikel 4 (del af passivpost 10.3 i HB).

6. Eurosystem-interne nettopassiver hidrørende fra TARGET2-transaktioner, forrentet med referencerenten (del af passivpost 10.4 i HB).

7. Påløbne renter bogført ultimo kvartalet af hver national centralbank for de pengepolitiske passiver, der har en løbetid på mindst et år (del af passivpost 12.2 i HB).

B. Størrelsen af den enkelte nationale centralbanks passivgrundlag beregnes i overensstemmelse med de harmoniserede regnskabsprincipper og -regler, som er fastsat i retningslinje ECB/2010/20.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2011/14 af 20. september 2011 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer (EUT L 331 af 14.12.2011, s. 1).«

BILAG II

»BILAG II

AKTIVER, SOM KAN ØREMÆRKES

A. Aktiver, der kan øremærkes, omfatter udelukkende:

1. Udlån i euro til kreditinstitutter i euroområdet i forbindelse med pengepolitiske operationer denomineret i euro (aktivpost 5 i HB).
2. Værdipapirer, der besiddes til pengepolitiske formål (del af aktivpost 7.1 i HB).
3. Eurosystem-interne tilgodehavender svarende til overførslen af valutareserver til ECB bortset fra guld i henhold til artikel 30 i ESCB-statutten (del af aktivpost 9.2 i HB).
4. Eurosystem-interne nettotilgodehavender vedrørende euroseddelomløbet, herunder tilgodehavender som følge af anvendelse af denne afgørelses artikel 4 (del af aktivpost 9.4 i HB).
5. Eurosystem-interne nettotilgodehavender hidrørende fra TARGET2-transaktioner, forrentet med referencerenten (del af aktivpost 9.5 i HB).
6. Guld, herunder tilgodehavender vedrørende guld overført til ECB, i en størrelsesorden, der giver hver national centralbank mulighed for at øremærke en del af sit guld, som svarer til anvendelsen af dens andel i kapitalindskudsnøglen i forhold til den samlede mængde guld, der er øremærket af alle nationale centralbanker (aktivpost 1 og del af aktivpost 9.2 i HB).

I denne afgørelse værdiansættes guld på basis af guldprisen i euro pr. fine ounce den 31. december 2002.

7. Tilgodehavender, der opstår som følge af, at eurosedler er forhåndsudsendt i henhold til retningslinje ECB/2006/9 og herefter er indgået i seddelomløbet inden datoen for indførelse af eurosedler og -mønter (indeholdt i aktivpost 4.1 i HB indtil datoen for indførelse af eurosedler og -mønter og derefter indeholdt i korrespondentkonti i aktivpost 9.5 i HB), dog kun indtil disse tilgodehavender indgår i Eurosystem-interne tilgodehavender hidrørende fra TARGET2-transaktioner.
 8. Tilgodehavender, der opstår som følge af misligholdelse fra Eurosystemets modparterers side i forbindelse med Eurosystemets kreditoperationer, og/eller finansielle aktiver og tilgodehavender (i forhold til tredjeparter), som er overtaget og/eller erhvervet i forbindelse med realisation af sikkerheder, der er stillet af Eurosystemets misligholdende modparter i forbindelse med Eurosystemets kreditoperationer, og som er blevet omklassificeret fra aktivpost 5 i HB (del af aktivpost 11.6 i HB).
 9. Påløbne renter bogført ultimo kvartalet af hver nationale centralbank for de pengepolitiske aktiver, der har en løbetid på mindst et år (del af aktivpost 11.5 i HB).
- B. Størrelsen af den enkelte nationale centralbanks aktiver, som kan øremærkes, beregnes i overensstemmelse med de harmoniserede regnskabsprincipper og -regler, som er fastsat i retningslinje ECB/2010/20.«
-

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2015/298
af 15. december 2014
om foreløbig fordeling af Den Europæiske Centralbanks indtægter (ECB/2014/57)
(omarbejdet)

STYRELSESRADET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 33, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Afgørelse ECB/2010/24 ⁽¹⁾ fastsætter, hvordan Den Europæiske Centralbank (ECB) fordeler følgende til de nationale centralbanker: a) sine indtægter fra eurosedler i omløb, som er tilflydt i det enkelte regnskabsår, og b) sine indtægter fra værdipapirer, der er købt i henhold til programmet vedrørende værdipapirmarkedene (SMP), og som er tilflydt i det enkelte regnskabsår.
- (2) Det er nødvendigt at ændre afgørelse ECB/2010/24 for at tage højde for den foreløbige fordeling af ECB's indtægter fra køb af særligt dækkede obligationer og værdipapirer af asset-backed typen, der er foretaget i overensstemmelse med afgørelse ECB/2014/40 ⁽²⁾ og afgørelse ECB/2014/45 ⁽³⁾. Den bør derfor omarbejdes af hensyn til klarhed.
- (3) Afgørelse ECB/2010/29 ⁽⁴⁾ fastsætter fordelingen af eurosedler i omløb blandt de nationale centralbanker i forhold til deres indbetalte andel af ECB's kapital. I henhold til artikel 4 i afgørelse ECB/2010/29 og bilaget hertil tildeles ECB 8 % af den samlede værdi af eurosedler i omløb. ECB har Eurosystem-interne tilgodehavender hos de nationale centralbanker i forhold til disses andel af kapitalindskudsnøglen til en værdi, der svarer til værdien af de eurosedler, som ECB udsteder.
- (4) I henhold til artikel 2, stk. 2, i afgørelse ECB/2010/23 ⁽⁵⁾ forrentes de Eurosystem-interne saldi for euroseddelomløbet med referencerenten. I henhold til artikel 2, stk. 3, i afgørelse ECB/2010/23 afvikles denne forrentning ved betalinger gennem TARGET2.
- (5) Af betragtning 7 i afgørelse ECB/2010/23 fremgår det, at de indtægter, som tilfalder ECB ved forrentning af dens Eurosystem-interne tilgodehavender hos de nationale centralbanker, svarende til dens andel af euroseddelomløbet, principielt bør fordeles til de nationale centralbanker i forhold til deres andel af kapitalindskudsnøglen i det regnskabsår, hvor indtægten falder, i overensstemmelse med Styrelsesrådets afgørelse.
- (6) På samme måde bør ECB's indtægter fra værdipapirer, der er købt i henhold til programmet vedrørende værdipapirmarkedene (SMP), det tredje program vedrørende køb af særligt dækkede obligationer og programmet vedrørende køb af værdipapirer af asset-backed typen, principielt fordeles til de nationale centralbanker i forhold til deres andel af kapitalindskudsnøglen i det regnskabsår, hvor indtægten falder.
- (7) Ved fordelingen af ECB's indtægter fra eurosedler i omløb og ECB's indtægter fra værdipapirer, der er købt i henhold til programmet vedrørende værdipapirmarkedene, det tredje program vedrørende køb af særligt dækkede obligationer og programmet vedrørende køb af værdipapirer af asset-backed typen, bør ECB inddrage et skøn over det finansielle resultat for året, som tager behørigt højde for behovet for at henføre midler til en hensættelse for valutakurs-, rente-, kredit- og guldprisisici, og at der er hensættelser til rådighed, der kan frigøres til udligning af forventede udgifter.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/24 af 25. november 2010 om foreløbig fordeling af Den Europæiske Centralbanks indtægter fra eurosedler i omløb og fra værdipapirer købt i henhold til programmet vedrørende værdipapirmarkedene (EUT L 6 af 11.1.2011, s. 35).

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/40 af 15. oktober 2014 om indførelse af det tredje program vedrørende køb af særligt dækkede obligationer (EUT L 335 af 22.11.2014, s. 22).

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/5 af 19. november 2014 om indførelse af programmet om køb af værdipapirer af asset-backed typen (ECB/2014/45) (EUT L 1 af 6.1.2015, s. 4).

⁽⁴⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/29 af 13. december 2010 om udstedelse af eurosedler (EUT L 35 af 9.2.2011, s. 26).

⁽⁵⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/23 af 25. november 2010 om fordelingen af de monetære indtægter til de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (EUT L 35 af 9.2.2011, s. 17).

- (8) Ved fastsættelsen af den andel af ECB's nettooverskud, der skal overføres til den almindelige reservefond i henhold til artikel 33.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statuten«), bør Styrelsesrådet tage i betragtning, at enhver del af overskuddet, der kan henføres til indtægter fra eurosedler i omløb, og indtægter fra programmet vedrørende værdipapirmarkedene, det tredje program vedrørende køb af særligt dækkede obligationer og programmet vedrørende køb af værdipapirer af asset-backed typen, skal fordeles i sin helhed til de nationale centralbanker —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- a) »national centralbank«: den nationale centralbank i en medlemsstat, der har euroen som valuta
- b) »Eurosystem-interne saldi for euroseddelomløbet«: tilgodehavender og forpligtelser, som opstår mellem en national centralbank og ECB og mellem en national centralbank og de øvrige nationale centralbanker som følge af anvendelsen af artikel 4 i afgørelse ECB/2010/29
- c) »ECB's indtægter fra eurosedler i omløb«: de indtægter, der tilfalder ECB ved forrentning af dens Eurosystem-interne tilgodehavender hos nationale centralbanker i forbindelse med dens andel af euroseddelomløbet som følge af anvendelsen af artikel 2 i afgørelse ECB/2010/23
- d) »ECB's indtægter i forbindelse med værdipapirer«: nettoindtægterne fra ECB's køb af i) værdipapirer under programmet vedrørende værdipapirmarkedene i overensstemmelse med afgørelse ECB/2010/5 ⁽¹⁾, ii) særligt dækkede obligationer under det tredje program vedrørende køb af særligt dækkede obligationer i overensstemmelse med afgørelse ECB/2014/40, og iii) værdipapirer af asset-backed typen under programmet vedrørende køb af værdipapirer af asset-backed typen i overensstemmelse med afgørelse ECB/2014/45.

Artikel 2

Foreløbig fordeling af ECB's indtægter fra eurosedler i omløb og ECB's indtægter i forbindelse med værdipapirer

1. ECB's indtægter fra eurosedler i omløb og ECB's indtægter i forbindelse med værdipapirer forfalder til fuld betaling til de nationale centralbanker i det regnskabsår, hvor de tilflyder, og fordeles til de nationale centralbanker i forhold til disses indbetalte andel af ECB's kapital.
2. Medmindre Styrelsesrådet træffer anden afgørelse herom, fordeler ECB sine indtægter fra eurosedler i omløb og sine indtægter i forbindelse med værdipapirer, som er tilflydt i det enkelte regnskabsår, til de nationale centralbanker den sidste arbejdsdag i januar i det følgende år.
3. Styrelsesrådet kan ved en afgørelse truffet i henhold til ESCB-Statuten beslutte at nedsætte ECB's indtægter fra eurosedler i omløb med de omkostninger, som ECB har afholdt i forbindelse med udstedelsen og håndteringen af eurosedler.

Artikel 3

Undtagelse fra artikel 2

Som undtagelse fra artikel 2 træffer Styrelsesrådet inden regnskabsårets udgang afgørelse om, hvorvidt hele eller en del af ECB's indtægter omfattet af den pågældende artikel skal tilbageholdes i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at det beløb, der fordeles, ikke overstiger ECB's nettooverskud for det pågældende år. Styrelsesrådet træffer en sådan beslutning, hvis Styrelsesrådet på grundlag af Direktionens begrundede skøn forventer, at ECB vil opnå et negativt årsresultat eller et nettoårsresultat, som er mindre end dets skønnede indtægter i henhold til artikel 2. Styrelsesrådet kan inden regnskabsårets udgang træffe beslutning om at overføre alle eller en del af ECB's indtægter i henhold til artikel 2 til en hensættelse for valutakurs-, rente-, kredit- og guldprisrisici.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/5 af 14. maj 2010 om oprettelse af et program for værdipapirmarkedet (EUT L 124 af 20.5.2010, s. 8).

*Artikel 4***Ikrafttrædelse og ophævelse**

1. Denne afgørelse træder i kraft den 31. december 2014.
2. Afgørelse ECB/2010/24 ophæves med virkning fra den 31. december 2014.
3. Henvisninger til afgørelse ECB/2010/24 skal forstås som henvisninger til denne afgørelse.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 15. december 2014.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2015/299**af 10. februar 2015****om ændring af afgørelse ECB/2014/34 om foranstaltninger vedrørende målrettede langfristede markedsoperationer (ECB/2015/5)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statuttene for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, artikel 12.1, artikel 18.1, andet led, og artikel 34.1, andet led,

under henvisning til retningslinje ECB/2011/14 af 20. september 2011 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til afsnit 1.6 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14 kan Styrelsesrådet til enhver tid ændre instrumenterne, betingelserne, kriterierne og procedurerne for gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske operationer.
- (2) For at støtte effektiviteten af de målrettede langfristede markedsoperationer (targeted longer-term refinancing operations, TLTROs) besluttede Styrelsesrådet den 22. januar 2015 at fjerne spændet på 10 basispoint over renten på de primære markedsoperationer (main refinancing operations, MROs) for de målrettede langfristede markedsoperationer, der skal udføres mellem marts 2015 og juni 2016. Fjernelsen af spændet afspejler den reduktion i løbetidspræmien på markedsbaserede finansieringsinstrumenter for institutioner, der har været siden offentliggørelsen af målrettede langfristede markedsoperationer den 5. juni 2014. Beslutningen påvirker ikke renten, som anvendes på de første målrettede langfristede markedsoperationer, der blev udført i september og december 2014. Denne rente forbliver derfor uændret, dvs. at den er fast for hver operations løbetid og sættes til renten for de primære markedsoperationer, der er gældende på tidspunktet for auktionsmeddelelsen for den relevante målrettede langfristede markedsoperation, plus et fast spænd på ti basispoint.
- (3) Endvidere kræves der visse mindre ændringer af afgørelse ECB/2014/34 ⁽²⁾.
- (4) Afgørelse ECB/2014/34 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1***Ændringer**

Afgørelse ECB/2014/34 ændres som følger:

- 1) Artikel 5 erstattes af følgende:

»Artikel 5

Renter

Hvad angår de målrettede langfristede markedsoperationer, som blev udført i september 2014 og december 2014, er renten fast for hver operations løbetid og sættes til renten for de primære markedsoperationer, der er gældende på tidspunktet for auktionsmeddelelsen for den relevante målrettede langfristede markedsoperation, plus et fast spænd på ti basispoint. Hvad angår de målrettede langfristede markedsoperationer, som skal udføres fra marts 2015 til juni 2016, er renten fast for hver operations løbetid og sættes til renten for de primære markedsoperationer, der er gældende på tidspunktet for auktionsmeddelelsen for den relevante målrettede langfristede markedsoperation.

Alt efter omstændighederne forfalder renten til betaling bagud ved operationens udløb, eller ved førtidig tilbagebetaling som fastsat i artikel 6 og 7.»

⁽¹⁾ EUT L 331 af 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/34 af 29. juli 2014 om foranstaltninger vedrørende målrettede langfristede markedsoperationer (EUT L 258 af 29.8.2014, s. 11).

2) I bilag I, punkt 1 (Beregning af lånegrænser), erstattes den anden tabel af følgende:

»k	Måned for den målrettede langfristede markedsoperation	Referencemåned for tildeling	CNL _k
3	Mar. 2015	Jan. 2015	$NL_{Maj2014} + NL_{Juni2014} + \dots + NL_{Jan2015}$
4	Juni 2015	Apr. 2015	$NL_{Maj2014} + NL_{Juni2014} + \dots + NL_{April2015}$
5	Sept. 2015	Juli 2015	$NL_{Maj2014} + NL_{Juni2014} + \dots + NL_{Juli2015}$
6	Dec. 2015	Okt. 2015	$NL_{Maj2014} + NL_{Juni2014} + \dots + NL_{Okt2015}$
7	Mar. 2016	Jan. 2016	$NL_{Maj2014} + NL_{Juni2014} + \dots + NL_{Jan2016}$
8	Juni 2016	Apr. 2016	$NL_{Maj2014} + NL_{Juni2014} + \dots + NL_{April2016}$ «

3) I bilag I, punkt 2 (Beregning af obligatoriske førtidige tilbagebetalinger), erstattes formelen for »En deltagers obligatoriske førtidige tilbagebetaling i september 2016« af følgende:

$$»MR = \sum_{k=1}^8 C_k, \text{ hvis } BE_8 > CNL_8«$$

4) I bilag I erstattes fodnote 3 af følgende:

»For den målrettede langfristede markedsoperation, der skal gennemføres i marts 2015 ($k = 3$), er begrænsningen $C_3 \leq \max\{0, AA_3\}$.«

5) I bilag II erstattes fodnote 4 af følgende:

»Sektorklassificeringen af holdingselskaber for ikke-finansielle selskaber i forordning (EF) nr. 25/2009 (ECB/2008/32) er blevet ændret ved forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) for at afspejle ændringerne i internationale statistiske standarder. I henhold til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) omklassificeres holdingselskaber for ikke-finansielle selskaber som finansielle selskaber. Indberetningen af målrettede langfristede markedsoperationer skal i princippet være i overensstemmelse med rammerne for balancestatistik; med virkning fra december 2014 bør dataene ikke omfatte holdingselskaber, og tilpasninger bør overføres i overensstemmelse hermed.«

6) I bilag II erstattes fodnote 13 af følgende:

»Virkningerne af omklassificeringen af holdingselskaber for ikke-finansielle selskaber som finansielle selskaber, der fandt sted i december 2014, skal registreres under post 3.2C.«

Artikel 2

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft den 10. februar 2015.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 10. februar 2015.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2015/300**af 10. februar 2015****om belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Helleniske Republik (ECB/2015/6)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, artikel 12.1, artikel 18, og artikel 34.1, andet led,

under henvisning til retningslinje ECB/2011/14 af 20. september 2011 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer ⁽¹⁾, særlig afsnit 1.6, og afsnit 6.3.1, 6.3.2 og 6.4.2 i bilag I,under henvisning til retningslinje ECB/2014/31 af 9. juli 2014 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed og om ændring af retningslinje ECB/2007/9 ⁽²⁾, navnlig artikel 1, stk. 3, artikel 6 og artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 18.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank kan Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (herefter »de nationale centralbanker«), udføre lånetransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere, hvor lån ydes mod passende sikkerhed. Standardkriterierne for belånbarheden af sikkerhed med henblik på Eurosystemets pengepolitiske operationer er fastsat i bilag I til retningslinje ECB/2011/14.
- (2) I henhold til afsnit 1.6 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14 kan Styrelsesrådet til enhver tid ændre instrumenterne, betingelserne, kriterierne og procedurerne for gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske operationer. I henhold til afsnit 6.3.1 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14 forbeholder Eurosystemet sig ret til at fastslå, om en udstedelse, udsteder, debitor eller garant opfylder kravene til høje kreditstandarder på grundlag af enhver oplysning, som det anser for relevant. Endvidere er Eurosystemets mindstekrav til grænseværdier for kreditkvalitet specificeret i Eurosystemets rammer for kreditvurdering af omsættelige aktiver, som fastsat i afsnit 6.3.2 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14.
- (3) Suspensionen af Eurosystemets minimumskrav til grænseværdier for kreditkvaliteten af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Helleniske Republik, som Styrelsesrådet indledningsvist traf afgørelse om den 6. maj 2010, var en ekstraordinær og midlertidig foranstaltning, som var baseret på Styrelsesrådets positive vurdering af, at programmet fra EU/Den Internationale Valutafond blev overholdt. Styrelsesrådet tog på det tidspunkt i betragtning, at Den Helleniske Republik havde godkendt et program, som Styrelsesrådet anså for at være hensigtsmæssigt, således at omsættelige gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af Den Helleniske Republik, set ud fra et kreditrisikostyringssynspunkt, bevarede en tilstrækkelig høj kvalitetsstandard til, at de fortsat var belånbare som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer, uanset eventuelle eksterne kreditvurderinger. Endvidere lagde Styrelsesrådet den græske regerings fulde forsikring om, at den forpligter sig til at gennemføre hele dette program ⁽³⁾ til grund for sin afgørelse.
- (4) I henhold til artikel 8 i retningslinje ECB/2014/31 finder Eurosystemets grænseværdier for kreditkvalitet ikke anvendelse på omsættelige gældsinstrumenter, der er udstedt eller fuldt ud garanteret af centralregeringerne i medlemsstater i euroområdet, der er underlagt et program fra EU/Den Internationale Valutafond, medmindre Styrelsesrådet træffer beslutning om, at den pågældende medlemsstat ikke længere overholder de betingelser, der er knyttet til den finansielle støtte og/eller det makroøkonomiske program. I henhold til artikel 1, stk. 3, i samme retningslinje betragtes Den Helleniske Republik i forbindelse med artikel 6, stk. 1, og artikel 8 som en medlemsstat i euroområdet, der overholder et program fra EU/Den Internationale Valutafond.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 14.12.2011, s. 1.⁽²⁾ EUT L 240 af 13.8.2014, s. 28.⁽³⁾ Jf. betragtning 4 til afgørelse ECB/2010/3 af 6. maj 2010 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af den græske stat (EUT L 117 af 11.5.2010, s. 102).

- (5) På grundlag af de foreliggende oplysninger har Styrelsesrådet foretaget en vurdering, hvorefter det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at antage, at gennemgangen af programmet fra EU/Den Internationale Valutafond vil kunne afsluttes med et positivt resultat for Den Helleniske Republik. Den Helleniske Republik anses følgelig ikke længere for at overholde betingelserne i programmet, og som følge heraf er betingelserne for midlertidig suspension af Eurosystemets grænseværdier for kreditkvalitet med hensyn til sådanne instrumenter, som fastsat i artikel 8, stk. 2, i retningslinje ECB/2014/31, ikke længere opfyldt. Som følge heraf har Styrelsesrådet besluttet, at Eurosystemets grænseværdier for kreditkvalitet skal gælde for omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Helleniske Republik —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Helleniske Republik

1. I forbindelse med artikel 6, stk. 1, og artikel 8 i retningslinje ECB/2014/31 anses Den Helleniske Republik ikke længere for at overholde et program fra EU/Den Internationale Valutafond.
2. Eurosystemets mindstekrav til grænseværdier for kreditkvalitet, som fremgår af Eurosystemets rammer for kreditvurdering af visse omsættelige aktiver i afsnit 6.3.2 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14, finder anvendelse på omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Helleniske Republik.
3. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem denne afgørelse og retningslinjerne ECB/2011/14 og ECB/2014/31, således som disse er gennemført på nationalt plan af de nationale centralbanker, har denne afgørelse forrang.

Artikel 2

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft den 11. februar 2015.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 10. februar 2015.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA